

עמ"ת 64059/11/16 - מדינת ישראל נגד ס' י

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 64059-11-16 מדינת ישראל נ' י(עוצר)
תיק חיזוני: 330709/2016

בפני כבוד השופט אלון אינפלד
העוררת מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אסיף גיל
נגד ס' י(עוצר)
המשיב ע"י ב"כ עו"ד איתמר סיון (ס"צ)

החלטה

האישום וההיליכם

1. לפני ערר המדינה על החלטת בית משפט השלום באשקלון (כב' השופט ע' חולתה) מיום 27.11.16 בה דחה את בקשה המדינה למעצר עד תום ההליכים והורה על שחרורו של הנאשם בתנאי "מעצר בית" בעממותת "חזרה לחים".
2. נגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה חבלה מזונית, לפי ذكر את אחיו, י', המתגורר עמו ב....., באמצעות סכין, וזאת בחלוקת התחנות של המותן.
3. בד בבד עם הגשת כתב האישום ביקשה המדינה את מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים. בבקשתה, הצביעה המדינה על מסוכנותו של הנאשם כעולה מהאירוע נשוא כתב האישום ומעברו הפלילי הכלול, בין השאר, עבירות אלימות חמורות וUBEIRUT SMIIM בגנים נשפט בעבר למאסרים בפועל.
4. הדיונים לגופו של עניין נדחו מפעם לפעם, כאשר הסגנור מבקש דוחות כדי לאתר חלופה למעצר סבירה. זאת, תוך שהוא מצין כי הוא מסכים לקיומן של ראיותلقאה, אם כי יש לו לבגיהן השגות.
5. בדיון שהתקיים ביום 8.8.16, בפני כב' השופט ח' נחמיאס, נטען כי הנאשם חולה סרטן, וכי קיימים בבית החולים מסמכים הרתייחסים לכך. בית המשפט נתן הוראה בדבר המצאת המסמכים הרפואיים לסגנור.
6. הדיון הענייני הראשון התקיים לפני כב' השופט כפכפי ביום 21.8.16. אף בדיון זה ציין הסגנור כי הוא מסכים לקיומן של ראיותلقאה "TCPNIT", אך הוסיף כי "התיק לא כל כך פשוט". הסגנור פרט נקודות חזק ונΚודות חולשה שמצא בראיות, וביקש, גם על יסוד טיעון זה, להורות על תסוקיר על מנת לבחון את החלופה במוסד "חזרה לחים". המדינה התנגדה לאפשרות זו, הדגישה שאין המקורה מתאים לשיקום לפי

הlecet סוישה, אף טענה כי הריאות טובות, תוך מתן הסבר מפורט לגבייהן.

7. החלטת בית המשפט בדיון זה, ביום 21.8.16, אינה ברורה כל צרכה. בית המשפט ציין כי הסגנון מודה בקיומן של ראיות לכואורה, ומצחצ במשפט אחד את ההשגות של הסגנור. אך אמר בית המשפט "אכן עליה כי קיימות ראיות לכואורה אולם נסיבות ביצוע העבירה והקשר של המשיב דרוש בחינה מעמיקה, אך שיתכן ויוכח כי נסיבות ביצוע העבירה היו אחרות מהנטען". אך קובע בית המשפט כי "מכלול הנסיבות" מאפשר בחינת חלופה, למراتות טיב העבירה, אם כי זו חיבת לקרים פיקוח ממשי. בית המשפט המשיך והורה על מתן תסקير מעוצר.

8. יאמר כי בית המשפט לא מצין אם בדק את הריאות בעצמו, לא התייחס לטענות המדינה כי הריאות טובות ולא פרט את ממצאיו ביחס לראיות. למעשה, בית המשפט לא פסק בזורה בחלוקת בין הצדדים לעניין הריאות. אם כי, ניתן להבין מהביטוי "שייתכן שיוכח כי נסיבות העבירה היו אחרות מהנטען" (משפט שהוא נכון נכון), שבית המשפט התקoon לקבוע שקיימת חלואה בראיות.

9. רוב הדיונים הבאים התקיימו בפני כב' השופט א' דהאן. לאחר מתן תסקרים חלקיים, הורה בית המשפט לשירות המבחן להשלים את המלוכה. בשים לב לכך שהצעת הסגנור כוננה לשאית המשיב במוסד "חזורה לחים", שאינו מפוקח על ידי משרד הרווחה, לא נkon היה שירות המבחן להמליץ על המוסד כחלופה טיפולית. לפיכך, הורה כב' השופט דהאן לבחון החלופה "רגילה". הינו, חלופה שמרתה העיקרית פיקוח ולא שיקום. לאחר מתן תסקיר המעצר האחרון, ותוך כדי חקירת העربים, הוביל כי יש לכב' השופט דהאן מניעה מטיפול בתייך, עקב היכרותו כלשהי עם העربים. לפיכך, הועבר המשך הדיון לכב' השופט חולתה.

10. לאחר סיום חקירת העربים בפני כב' השופט חולתה, טענו הצדדים ונינתנה ההחלטה. לצורך הדיון הנינהה כב' השופט חולתה שתי הניחות יסוד. השופטת הנינהה כי המשיב חוללה סרטן, ומכאן שיש עניין מיוחד לאתר חלופה נוכח מצבו הרפואי. השופטת הנינהה גם, כמשמעותו של השופט כפכפי, שקיימת חלואה בראיות, מטעם זה הופנה המשיב למתן תסקרי המעצר ואף שיקול זה מטה הקפ העדפת החלופה.

11. בהחלטה, מפרט בית המשפט חלק מהנתונים שעולים מتسקיר המעצר, בהם עברו הפלילי של המשיב; הפער בין הדיוקן שלו אוודות אי שימוש בחומרים ממקרים, לעומת תרשומות שונות של קצינת המבחן; עדמותו הטעונה של המתلون, אשר הכנס המשיב לתוך ביתו כדי לסייע בשיקומו; גורמים אישיים שיש בהם כדי למד על נתיה לאילומות; הערכה בדבר קיומה של מסוכנות והעדר המלצה על חלופה המעצר. ציין עוד, כי אמנים שירות המבחן לא המליך על החלופה טיפולית, אולם השירות לא התייחס להוראת השופט דהאן, לבחון את החלופה "רגילה".

12. בית המשפט מצין את התרשומות החשובות מן העARBים. בית המשפט מצא כי מדובר בעARBים המבינים את משמעות ההתחייבות שהם נוטלים על עצמם, הן לעניין המשיב, והן באופן כללי יותר, בניהול המוסד בו שוהים אנשים הסובלים מהתמכרוות ובמצעים עבירות. בית המשפט נתן דעתו גם לכך שלאחד העARBים עבר פלילי, משמעותי וקרוב יחסית. יחד עם זאת, סבר בית המשפט כי לתפקיד בו הוא פועל, כאיש צוות במוסד שיקומי, הוא הגיע דזוקא מתווך עבר זה. בית המשפט תרשם כי העARBים מבינים את תפקידיהם וידווו למשטרת על הפרה, ولو מתוך אחריות ליתר השווים במקום.

13. סיכומו של דבר, קבע בית משפט השלום כי למרות הסיכון עליו עומדת המדינה, יש לקחת בחשבון גם את החולשה הריאיתית ואת המצב הרפואי. בית המשפט העירק כי חלופת המבחן, שתתבצע במעצר בבית מלא, בפיקוח מתמיד של אחד משני הערבים, תתאים. זאת, תוך חיזוק תנאי השחרור בתנאים כספיים ממשיים, וקביעת חובה לעמוד בכללי המקום. לפיכך, הורה בית משפט השלום על השחרור כאמור, בכפוף לערביות והפקדה בסך 3500 ₪.

הטעונים בעורר

14. המדינה בערירה הצביעה על כך שמדובר בידי שוטרנו לכואורה גבואה מאד, נוכח טיב המעשה ועבורי הפלילי. שחרור לחלופה, נוכח עבירה של דקירה בסכין, הינו חריג, ושחרור בגיןוד להמלצת שירות המבחן הוא חריג גם כן, ואין הצדקה עניינית להורות על חלופה חריג שבחרגים.

15. המדינה הדגישה עוד, שלא הובאה כל ראייה כי מדובר בחולה סרטן, ונטען כי עולה מהتفسיר שנគתו של העורר נובעת מאלימות שהופעלה כלפיפני שנים. לעומת הדר הריאות לעניין המחלת, לשיטת המדינה, הריאות לכואורה לעניין העבירה עצמה טובות בהחלט, ואין מצדיקות נקייטה בחולופה.

16. המדינה קבלה גם על נקייטה בחולופה, אשר אינה מוגדרת כחלופה טיפולית עבור המשיב, אלא כחלופה "רגילה". אולם, אין מדובר בערבים אשר יהיו מושכים במשימת הפיקוח, שכן בפועל מדובר במבחן המתאים לשיקם, כאשר הקשב של המטופלים יהיה נתון לכל השווים במקום, 12 במספר. זאת, כאשר אין מדובר במוסד רפואי מוכר. כן הביעה המדינה תמייה על אישור של אחד הערבים, אשר לו הרשות רבות מאוד בעברו, אשר לכואורה אינם ראויים לשמש כמפקח.

17. צוין כי, בפתח הדיון בערר, ביקש מהצדדים לפרט פרטים לעניין הריאות, שכן אין החלטה ברורה של בית משפט השלום בעניין זה, וההחליטה על השחרור לכואורה נשענת על ההנחה כי הריאות חולשות. הצדדים טוענו, אשר הסגנור מדגיש חולשות משמעותיות לטעמו, אף כי הוא מודה כי קיימות ריאות לכואורה באופן פורמלי. המדינה טענה כי, למרות קשיים מסוימים, יש לראות הריאות כאיתנות, המסייעות בהחלטת לצורר מעצר עד תום ההליכים.

18. ליתר טענות המדינה בערר, השיב הסגנור כי אין לייחס משקל לעמدة השילilit של שירות המבחן, באשר עמדה זו נובעת ממידניות כללית, שלא להמליץ על מוסדות טיפולים פופולרים ללא רישוון. לעומת זאת, הסגנור סבור שיש ליתן משקל להתרומות החביבות של בית המשפט מן הערבים, מה גם שעברו של הערב בעל העבר, אינם מכבים כתענטת המדינה, בהיות עיקריה עבר ישן. הסגנור הזכיר כי, מבחינת בית המשפט, אין מדובר בחולופה טיפולית, אלא חלופה רגילה. מה גם, שאין למשיב חלופה אחרת להצעע, ואין מנוס מקבלת החלופה המוצעת, נוכח החולשה בריאות, אף אם יש בה פגמים מסוימים.

ראיות לכואורה

משמעות החלטת בית משפט השלום

עמוד 3

19. יאמר שלא ירדתי לסוף דעתו של בית משפט השלום בעניין זה. בית המשפט, בדיון שהתקיים ביום 16.8.2019, אזכיר טיעוני צד אחד, לא התייחס לטענות הצד השני, לא פרט הראיות כפי שהוא הבן אותו לאחר עיון בהן, ולא הכריע בחלוקת בין הצדדים בהחלטה מפורטת ומונומקט, כמוות. בית המשפט פשוט קבע קביעה, מעורפלת משהו, שאמנם אין מחלוקת על ראיות לכואורה אך "הקשר של המשיב דרש בחינה מעמיקה, וכך שיתכן ויוכח כי נסיבות ביצוע העבירה היו אחרות מהנטען". לשופטים שבאו לאחר הדיון הזה, שהתקיים בפגרה, לא הייתה ברירה, אלא לפרש הדברים כהכרעה שיפוטית בדבר קיומה של חולשה בריאות, המחייבת לקבל גם חלופה שאינה הולמת את מידת המסוכנות.

20. דומה כי, נוכח הסכמת הסגנון "טכנית" לקיום של ראיות לכואורה - ראה עצמו בית המשפט פטור מהכרעה בחלוקת בדבר חולשתן - ובכך שגה. המדובר בהחלטה על מעצר עד תום הליכים של אדם שהוא עדין בחזקת חף מפשע, או להורות על שחרורו של אדם שנטען כי ذكر אדם. החלטה גורלית זו תלויה בראש ובראשונה בקביעה שיפוטית ברורה - אודות איקות הראיות לכואורה. בין הצדדים נתגלעה מחלוקת, לא בעניין צדי, אלא בשאלת מרכזית, שיש לה השלכה דרמטית על התוצאה, וצריך היה להכריע בה. על החלטה בעניין זהה להיות ברורה וחד משמעות, במיוחד כאשר צפויים דיוני המשך בפני שופטים אחרים. ההחלטה בבית המשפט במקרה זה, שאינה חדה, אך משתמש ממנה כי אימץ את טענות הסגנון ללא בדיקה, עלולה הייתה להביא, ומעט שהביאה, לשחרורו של אדם מסוכן מן המעצר, ללא דיון ראוי ולא נימוק מספיק.

21. בilit ביריה - משלא נעשתה המלצה בערכאת הדיון - תעשה בערכאת הערת.

הראיות - פירוט

22. הראייה העיקרי מטיבם הדברים היא **אמירות הנפגע י.**

23. הנפגע לא פנה למטרה עצמו, ולפי דו"ח **חות הפעולה של השוטרים אורן וקובי**, הגיע המטרה אליו, לאחר שפונה למד"א, עם דקירה בישבונו. המתلون לא שיתף פעולה עם השוטרים שפנו אליו, וסירב להסביר לשאלותיהם על נסיבות האירוע.

24. **הודיעתו הראשונה של המתلون** היא מיום 16.7.31, בה שיתף פעולה חיליקית. המתلون מספר כי המשיב בשcroftו ذكر אותו בסיכון קטנה, ללא סיבה ברורה. זאת, בנסיבות חברה בשם נ שהיתה בדירה, בה הוא מתגורר יחד עם אחיו. הוא סיפר כי הגיע הביתה והביתה היה באיזור סדר. המתلون דרש הסבר מdio לעניין זה, ואז אחיו ذкар אותו והוא ברוח. המתلون הסביר עוד, כי הגשת תלונה במשטרה אינה מקובלת "אצלנו", והוא אף ניסה להמעיט בנסיבות המעשה של אחיו, תוך אמרה כי מדובר בסיכון קפיצית קטנה. לדבריו, הוא התקשר לחבר, אשרלקח אותו למד"א.

25. **הודיעתו השנייה של המתلون**, שניתנה מעט מאוחר יותר באותו הערב, כוללת פרטים נוספים. הוא סיפר כי הבלגן בבית התבטה בין השair בפרק שלמשיב היו כתמי דם על החזה והוא גם כתמי דם על הרצפה. המשיב עצמו נראה חבול בפיו. בבית היו פריטים שונים, לרבות רהיטים. לדבריו, שכן שכן במקום אמר לו לא להכנס לבית, שכן אחיו כועס. המתلون מספר כי נכנס בכלל זאת, וניגש לקחת כוס מים, ואז אחיו ذкар אותו

בסיכון מטבח. זאת, לאחר שבא אליו עם דרישות כספיות. לדבריו, נ, חברה שהייתה במקומם, ניסתה לתפוס את המשיב ולמנוע את האלימות שלו. המתלוון הסביר כי בהודעתו הראשונה מסר גרסה המקרה על אחיו, משומש שלא רצה לסביר אותו.

26. בתיק יש **תמונות** של המתלוון, בהן ניתן לראות סימן הדקירה. יש גם עדות של **איש מד"א** אשר טיפול בו. כן העיד חבר אשר הסיע אותו למד"א בשם א. גם א ראה פצע הדקירה, טען שלא נאמר לו מי ذكر, אם כי רמז שסופר לו, אך הוא אינו רוצה לדבר. חבר נוסף בשם א, אשר לפי א גם כן סייע בפינו, הביע חוסר רצון קיצוני לשיער בחקירה (ראו מזכיר של **רפ"ק יוסי** בעקבות שיחה עמו).

27. לעניין הובלג בדירה, הרי זהה תועד גם במצרכי **שוטרים** וכן **תמונות מהזירה**. יאמר כי דו"חות השוטרים מתארים גם **דם על גוףו של המשיב**, אשר היה תחת השפעה ניכרת של **אלכוהול** בעת מעצרו.

28.ג **חקירה** וטענה שלא ראתה את האלימות. היא אישרה כי אכן הייתה בדירה וכי היה דם בכמה מקומות, שכן המשיב דיםם "מהגוף". היא גם מאשרת כי המשיב הוא אשר עשה ה"בלגן" בבית, משום שהוא "שתי". נ מאשרת גם שהאחים "רבו", "צעקות ומריבה". אך היא לא הוסיפה דבר מעבר לכך, לא את תוכן המריבה ולא במה המריבה באהה לידי ביטוי פיזית. זאת, למורתן שנמודה כי הייתה בדירה באותה עת. היא גם הכחישה הטענה כי אחזה במשיב, וכן אפשרה למתלוון לבrhoת.

29. יאמר כי **בעימות שנערך בין המתלוון לבין ג**, הטicho השני זה בזו את גרסאותיהם, וכן המשיכה להכחיש את הטענה כי הייתה עדה למעשי של המשיב כלפי המתלוון. עם זאת, נ לא נתנה כל גרסה אחרת, ורק אמרה "אני לא ראייתי". נ חזרה ואמרה כי ס המשיב הוא אשר עשה בלבד בבית, בשכנותו. נ סיממה את העימות בהצהרה "אני אהובת את ס".

30. עוד העיד במשטרה **את שלישי** של המתלוון והמשיב, **בשם מ**. מס' סיפר כי המתלוון התקשר אליו וספר כי המשיב ذкар אותו. לדבריו, כל שיחותיו מוקלטות ולפיכך מסר ה הקלטה לחוקר. לדבריו, אכן המתלוון השתמש בשם "ס" ולא פרט מעבר לכך את זהות הדזוקר. אולם, מכיוון שמדובר באחיהם המשותף, בוודאי שלא התקoon לאדם אחר. האח מ לא ידע פרטים נוספים על האירוע או על הרקע.

31. **הקלטה** שנמסרה לחוקר תומלה על ידי המשטרה. לעומת, כי המתלוון פונה לאחיו מ במצוקה, מתנשף, בוכה ומספר כי "ס שם לי סcin" וכן "ס ذкар אותו". כן סיפר כי "הוא מסטול מת". מ אומר לו להתקשר למד"א.

32. **המשיב בחקירהתו הראשונה**, שנגבתה באותו ערב, סיפר עם מי הוא מתגורר בבית, ומדוע אליו לא נמצא ביום אלה בבית (הסביר המשתלב גם עם דברי המתלוון). כן טען כי הוא חי מקצבת נוכות, בגין מחלות "סרtan כבד, בעיות, עצמות". כאשר נשאל מה קרה בין שני אחיו, טען שאינו זוכר שם שיש לו בעיות בזיכרון. כאשר נשאל "האם רבת עם י" בחר לשומר על זכות השתקה. לאחר מכן צרך על מה דבר אחיו, ענה בצורה מתחמקמת מעט על השאלות לגבי הבלגן בבית, אך הבahir כי הדם בדירה היה שלו, משום שנפל ונפגע בפה. הוא קרא למתלוון "מלשין", אך כאשר נשאל שוב ממה נפגע, שמר שוב על זכות השתקה. כך גם בהמשך, כאשר נשאל על הסכין, ועל יתר הראיות בתיק (החול מושא 34). אם כי, גם בשלב זה אמר שוב כי אחיו "מלשין" (שורה 75) ואף טען שאין עמו סכסוך (shoreה 85). כן אישר כי שתה אלכוהול, אך טען

כי שתה רק בירה או שתים (שורה 101).

33. המשיב שמר על זכות השתקה גם בעימות שנערך ביןו לבין אחיו, למחרת שאחיו הטיח בו כי הוא אשר ذكر אותו.

34. **הודעתו השנייה של המשיב** נגבהה בעבר יומיים, בה שמר על זכות השתקה לכל אורך החקירה, למעט אמרות בודדות. בהן, אמירה אחת בתגובה לדברי השוטר לפיהם האח מספר שהוא ذكر (שורה 50) "יכול להגיד מה שהוא רוצה, אם אני לא זכר איך אני יכול מה קרה.. הייתה שנית יש לי בעיה כאשר אני שותה אלכוהול". אמירה נוספת הייתה כי הדם שנראה בבית כנראה הגיע בשל דימום שלו מן האף (שורה 59) ואמירה כי אין ביןו לבין המתלונן סכום (שורה 82).

הראות - דין

35. בטעונו לעניין הראות, **טען הסגנו כי יש כמה תמיות וחולשות במסכת זו**. הוא הצבע על כך שהמתלונן תחילה לא רצה להتلון, אז התבבל בשמות של החברים, אשר ראו אותו לפני האירוע או אחריו. כן הצבע על כך שנכחשה את גרסת המתלונן. הסגנו קיבל על כך שלא נעשתה בדיקה מעמיקה יותר בזירה. שכן, נמצא לכואה דם במקום, אך לא נבדק למי הוא שיר, אף הסcin אשר נתען כי שימשה לדקירה, לא נבדקה במעבדה. הסגנו טוען גם שיש לייחס משקל מועט יחסית לבחירת המשיב לשток בחיקתו, שכן היה תחת השפעת אלכוהול ולא במצב להיחקר. הסגנו, למעשה, מעלה במשמעותו חישד כי נסיבות האירוע לא היו כפי שטוונת המדינה, בין משומש שלא ברור מי הוא הדוקר, ובין משומש שאפשר שקדמה לדקירה קטטה הדדיות עם אלימיות של המתלונן.

36. לאחר עיון בריאות **לא מצאתי ממש בטענות הסגנו לפיהן יש חולשה ממשית בראיות**. ככל שבית משפט השלים בהחלטתו מיום 21.8.16 התקoon לקבע שיש בהן חולשה, הרי שהוא שגה בכך.

37. על פני הדברים, ישן מספר נסיבות שיש בהן כדי לחזק את תלונות המתלונן נגד המשיב. ראשית, כעולה מהחקירה, המתלונן כלל לא רצה להtelון. הוא פנה לקבל טיפול רפואי, משומש שלא הייתה לו בриיה. המשטרת הגיעה אליו למד"א, והוא לא רצה לומר דבר. רק לאחר שכנו, מסר את גרסתו, המפלילה את המשיב. גרסתו הראשונה גם ממעט במשטי המשיב ובגודל הסcin, יחסית לגרסת העיקרית, המופיעה בהודעה השנייה.

38. שיחת הטלפון של המתלונן לאח השלישי חשובה ביותר. שכן, בשלב זה ניתנת גרסת המתלונן מתוך כאבו, כאשר הוא זווק לעזרה ממש, באמירה ברורה של נפגע, חלקן מן המעשים עצם (*res gestae*). זאת, הרבה לפני שפנו אליו השוטרים במד"א, ובטרם סירב לדבר עמו. בשים לב לבו זה, הבלבול המסויים של המתלונן, בשלב מסויים של הودעתו, בין שמות חברי שאوتם ראה באותו ערב, כמעט אינה משמעותית.

39. אמנם, העדה נכחשה את גרסתו של המתלונן. אולם, גרסתה תמורה על פניה. זאת, באשר היא מאשרת כי הייתה בדירה ושמעה מריבה בין המתלונן לבין המשיב, אך לא שמעה על מה המריבה. נכון קושי זה לשם הtocן, קשה לייחס משקל אפורי לגרסהה לפיה לא אתה דבר, לכיוון זה או אחר, למחרת

nocchotah. קשה להניח שהיא בעדות מסווג זה משקל מספיק כדי לשלול גרסת המתalon. זאת, במיוחד במקרים לב לכך שהמתalon אכן נזכר על ידי מישחו באותו ערב, כעולה מההמונות, ובמודה כי הוא רב עם המשיב.

40. אין ממש בענות הסגנור לגבי העדר בדיקה מספקת של הזרה. שכן, המתalon, המשיב וכן מעדים כולם כי הדם שנראה ברחבי הבית הוא דמו של המשיב. בהעדר מחלוקת, אין טעם בבדיקה. אולם, ניתן לטעון כי היה תיאורית לבדוק את הסיכון שנטען ששמשה למעשה. אולם, ניתן לשער כי היה הסבר מזכה ומפליל, לכל DNA שימצא על סכין זה, אך שלא היה בבדיקה כזו כדי להכריע.

41. שטיקתו הסלקטיבית של המשיב מחזקת גם כן את הראיות נגדו. טענותיו של הסגנור כי שגתה המשטרה שבתבה הודיעה ממנה באותו ערב, בהיותו שיכור (אף כי לפי רישום השעות חלפו מספר שעות מהairou) אולי תשכנע בתיק העיקרי, אך נכון התוכן הסלקטיבי של השטיקה, לצורך שלב זה, אין ממש בענה. מעבר לכך, שאין בעונת הסגנור כדי להסביר את החלטה של המשיב לשטוק גם בהודעתו השנייה, יומיים לאחר מכן, כאשר מן הסתם כבר נתפרק. עוד יאמր כי, בהודעות אלה, ישנים רמזים המתקרבים להיות ראשית ראיית הדודה. אך לדוגמא, עצם השימוש בביטוי "מלשין" כלפי המתalon, במקום הביטוי "שקרן", יוצר הסבר לא פשוט מצד המשיב בחקרתו הנגדית.

42. צודקת המדינה בעונתה כי, עם כל הכבוד לתזה לפיה אולי הייתה אלימות הדדיות בין השניים (ኖכח מצב פניו של המשיב והדם על הרצפה), מן הרاوي היהשמי מהונוכחים לפחות יטען זאת. אולם, גם המתalon, גם המשיב וגם נטוונים כי זהו דמו של המשיב, ואין מי שטוען כי הדימום נגרם מאלימות של המתalon. לפיכך, לעת הזה, זהה טענה תיאורית, שאין בה כדי לנרטם במשקל הראיות.

43. **סיכום של דבר - הראיות טובות, טובות בהחלט.** הlacet "מקבילית הכוחות" אינה נדרשת כאן, ואין בעוצמת הראיות כדי להוות נימוק להעדפת חלופה, נהפוך הוא.

עלית המעצר

מסוכנות וחלופה

44. מדובר למי שלכאורה ذكر את אחיו, ללא סיבה נראהית לען. עבירה כזו מלמדת על מסוכנות רבה, ואינה מאפשרת חלופה אלא לאחר בוחינה זיהרה. חזקת מסוכנות זו מתחזקת בשים לב לאינדיקטות כי הדבר נעשה על רקע שימוש באלכוהול, דבר המקשה עוד על האפשרות להורות על חלופת מעצר. חיזוק שני ומשמעותי לחזקת המסוכנות, מוכח היטב מתוך העבר הפלילי של המשיב. עבר, הכול הרשעה בעבירות ניסיון שוד משנת 2013, בגין נדון ל - 15 חודשים מאסר (כולל הפעלת תנאי); עבירות סמיים לצריכה עצמית, איומים והפרעה לשוטר בשנת 2012; עבירות חבלה חמורה ופצעה בשנת 2011 בגין נדון ל - 9 חודשים מאסר; וכן עבירות ישנות יותר בתחום הסמים, לצריכה עצמית ושלא לצריכה עצמית.لاقאה, תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בן 10 חודשים לכל עבירות אלימות שהוא פשע.

45. יש לציין כי בית המשפט שדן בתיקו הקודם, משנת 2013, ציין שהוא מקל בעונשו, בשל מצבו הרפואי. זאת, לאחר שהמשיב ניסה בשעות הלילה, לשוד מרכז חסד, אשר ממנו הוא עצמו היה מקבל אוכל חמ במשר

היום. עולה מהחומר כי עבירות האלים החמורה הקודמת, משנת 2011, שענינה תקיפה חמורה, נעשתה על רקע חוב. אם כן, נסיבות מגונות יכולות להביא להתנהגות אלימה מצד העורר.

46. על רקע הנسبות האמורות, הריאות הטובות והעליה החזקה, לא היה מקום כלל לבקש תסקיר מעוצר, שכן עצמת המסוכנות, כעולה מהאירוע דן, על רקע העבר הפלילי, אינה מאפשרת להפקיד את בטחון הציבור בידי כל חלופה. שכן, מתרבר מתווך החומר עצמו כי העורר מסוכן. הן מחמת אופיו האלים, הן כאשר יש לו סכום כגון חוב כספי, הן משומש השימוש באלכוהול, והן משומש שאין בלבו רחמים והוא מסוגל לשדוד גם את מי שמייטיב עמו, כעולה מגזר הדין הקודם (הדבר העולה גם בדברי המתلون דן לשירות המבחן, לפיהם הוא הכניס את אחיו, המשיב שהוא חסר בית, לבתו, וזה גמל לו בדקרה).

47. עתה, משלניתנו מספר תסקירים מעוצר, ושירות המבחן הוסיף וצין בכך ההזדמנויות, שאין הוא ממילץ על כל חלופה, בוודאי שלא היה מקום לסתות מהמליצה זו. זאת, במיוחד כאשר מהתשקיר בעליים נוספים נוספים נספחים לגבי המסוכנות. לעומת, כי המשיב ריצה עונשי מסור כבר בארץ מוצאו. דבר, המוסיף לתמונה העולה מהתנהגותו השילית לאחר עלייתו לישראל. שירות המבחן מתרשם כי מדובר באדם הסובל מהתמכרוויות, כי המשיב אינו בן עם שירות המבחן, כי הוא אימפולטיבי ואלים, ומשליך את האחריות להתנהגותו על אחרים. תוכנות בעיתיות, המחזקות עד מאד את הערכת המסוכנות.

48. כן נאמר בתסקרים כי המשיב אינו מתאים לטיפול בשלב זה של חייו, ואין הוא מסוגל להתמיד במסגרת טיפולית. דבר, המקשה עוד על האפשרות להשליך יבנו על חלופה כלשהי, ואפילו חלופה טיפולית.

49. נכון כל המפורט לעיל, אין מקום להורות על כל חלופה בעניינו של המשיב. המשיב אדם מסוכן, אשר יסקן את הנוכחים בכל חלופה בה ימצא. אכן, לעיתים גם אדם מסוכן יוכל להשתלב בחלופה טיפולית, מתווך הנחה כי חלופה טיפולית לעצמה, בשל אופייה ובזכות טיבם של המדריכים, מפחיתה מסוכנות. זאת, למרות הסיכון המוגבר לאוכלוסייה המוחלשת, הנמצאת במקומות צהה מطبع הדברים. אולם, במרקחה זה, כאשר שירות המבחן מעריך כי המשיב עצמו כלל אינו בשל לטיפול, אין משמעות להיות המקום מסגרת טיפולית או אחרת.

מחלוקת?

50. בית המשפט, בהחלטה الأخيرة, הניח כי המשיב חולה סרטן, ונណן לעניין זה משקל בקבלת החלופה. אולם, למרות הculo שנתן השופט נחמיאס, לא הציג הסגנור כל תעודה רפואי, וכל שכן שלא חוות דעת מומחה רפואי, המלמדת על קושי מיוחד של המשיב ב迈向 מאחורי סורג ובריח. למעשה, האינדייקציות הייחודיות שאני מצאתי למחלת הנאשם, הם דברים שהוא עצמו אמר לשירות המבחן או לשופטי המעיצרים, וכן דברים שנכתבו בגזר הדין האחרון, בו נגזר עליי מסור בן 15 חודשים. שם טען כי הוא חולה סרטן, אך בית המשפט התייחס למסמכים אשר למדו כי באותה תקופה הוא "סובל ממחלות רבות, כולל הפטייטיס B ו-C". לא ראייתי מסמך עדכני בעניין זה, אשר ניתן היה להציג למדינה ולבקש תגבורתה, באמצעות מומחים מטעמה, ولو בעזרת אנשי הרפואה בשב"ס.

51. לפיכך, המשקל של מצבו הרפואי של המשיב, הבלתי מוחכם, אינו יכול להכריע את הקף, וטענה בית המשפט

שהתחשב בשיקול זה, ללא בסיס ראייתי מספיק. אף אם יש ברקע טענה כלשהי בדבר מחלת כלשהי, בעבר או בהווה, שגה בית המשפט שנתן לדבר משקל, מבליל להסביר את ממשימות המחלת לעניין המעצר. כדי להתחשב במחלה, יש להבהיר ולנמק מדוע הדבר משפייע על שיקולי המעצר, כגון אם המחלת מפחיתה מסווגות פיזית, אם נוצר סיכון רפואי בשהייה במעצר, או שקיים קושי אנושי חריג עבור החולים, בעצם השהייה בבית העצורים. במקרים בהם עילת המעצר מובהקת ביותר, כמו במקרה זה, יש להבהיר היבט, על יסוד ראייתי מוצדק, מדוע השיקול הקונקרטי, הנובע מן המחלה, הוא כה משמעותי, עד כי הוא מכריע את עילת המעצר. לא די בעצם קיומה של מחלה, כדי להוות נימוק מספיק לעצמו לשחרור, יהיה למחלת שם מהלך אימים ככל שהיא.

מסקנה והערה

52.די בכל האמור כדי לקבל את העරר ולהורות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים.

53.יאמר כי שאלת נכדתה היא אם ראוי בכלל להורות על חלופה במוסד טיפול אשר אינו מורה, בניגוד להמלצתה, על יסוד התרשומות חייבות של בית המשפט. זאת, בין חלופה טיפולית אף ללא המלצה, ובין "חלופה רגילה", עם היבטים חינוכיים ושיקומיים, של ערבים טובים ותמי לב, המבקשים לשקם בדרך מיוחדת שלהם, טיפולית, דתית או אחרת. מطبع הדברים, יהיו בנסיבות כאלה לעיתים גם ערבים עם עבר פלילי, ויש מקום לדון אימתי ראוי לקבל זאת, ואם יש מקרים בהם ניתן להורות על חלופה בפיקוח ערבי צהה, ללא פיקוח ממשלתי על המוסד, ובניגוד לעדמת שירות המבחן. יש להניח שקשה יהיה לשכנע שראוי לעשות כן בכל מקרה. אולם, שאלות נכדדות אלה ישארו בבחינת "צריך עיון" ויידונו לעת מצוא, בהקשר לאדם שמסוכנותו נמוכה הרבה יותר, או שהראיות לגביו אכן חלשות. שכן, ללא קשר ל החלופה המוצעת היום, הנאשם דן, אשר מסכן כל אדם לרבות קרוביו ומיטיביו, עלול לס肯 גם כל מפקח בכל חלופה, לרבות את האנשים הטובים ממוסד "חזרה לחיה".

54.ה הנאשם אינו מתאים לכל חלופת מעצר מחמת מסוכנותו לכל אדם, לרבות כל ערבי. מאותו טעם עצמו, הנאשם גם אינו מתאים לקביעת מגנון של מעצר בפיקוח אלקטרוני.

55.ኖוכח כל האמור, הערר מתකבל. הנאשם יעצר עד תום ההליכים.

עוותק ההחלטה יועבר לשירות המבחן.

מצורחות בית משפט השלום תעביר ההחלטה לעיון כל השופטים שתיפלו בתיק זה.

ניתנה היום, ה' כסלו תשע"ז, 05 דצמבר 2016, בהעדך
הצדדים.